

fuldkommen paa samme Væis som det, der lønnes af de samlede Summer, og man har erkjendt Nødværdigheden og Billigheden af at forhøje disse samlede Summer med 20 pCt. Man maa derfor, tror jeg, ogsaa erkende Billigheden af, at denne Sum her faar en Forhøielse, og det er ikke 20 pCt., der er foreslaaet, men kun omtrent 17 pCt, altsaa et Tillæg af 5,000 Kr. Jeg skal meget anbefale dette Forslag til Vedtagelse. — Endelig har jeg under Nr. 23 stillet et Vædringsforslag, der gaar ud paa at saae den Sum, der er bestemt til ekstraordinære Udgifter ved de lærde Skoler, ført tilbage til, hvad den tidligere var. Paa Finantslovsforslaget var den foreslaaet forhøjet med 500 Kr. Det har man udsrøget i det andet Thing, men endvidere har man fundet Anledning til under Henvisning til Statsrevisionens Betænkning at nedsette den yderligere med 1,500 Kr. Denne Nedsettelse kan den ikke taale, naar den skal svare til de Fordringer, der gjøres til den. Jeg har altsaa maattet foreslaa at gjenoptage dette Beløb. — Endelig skal jeg omtale det Vædringsforslag, Udvalgets Hlerial har stillet under Nr. 24 til „Seminariejonden og Seminarierne.“ Det gaar ud paa at fremkaabe en efter mit Skøn ubetinget reiserdligere Fordeling af det Beløb, der paa Seminariernes Budget fastsættes til Understøttelse for uformuende Elever, saa at det bringes tilbage til det, der stod paa det oprindelige Finantslovsforslag. Det er fuldkommen rigtigt, som den ærede Ordfører bemærkede, at det kan se ud, som om man endogaa vilde have mere end Halvdelen til de private Seminariers Elever, men Ubilligheden af den Fordring, man har opstillet, er jo aabenbar, naar man tager Hensyn til, at der i de første 6 Aar, efter at den nuværende Ordning af Examen ved Seminarierne er traadt i Kraft, er dimitteret fra Statsseminarierne 506 og fra de private Seminarier kun 185 Elever, og naar man tager Hensyn til, at ved den først afholdte Examen i 1876 er der fra de kongelige Seminarier 62 Dimittender og fra de private kun 29. Men saa kunde der jo være det Tilfælde, at de private Seminarieelever viste større Dydighed end de kongelige Seminariers Elever. Vil man imidlertid gjenneengaa det i det Enkelte skal man finde, at netop det Omvendte er Tilfældet. Der kan derfor ikke være taget Hensyn til Billighed, naar man vil dele lige mellem de private Seminariers og de kongelige Seminariers Elever i denne Henseende. Jeg skal derfor anbefale det af den ærede Udvalgs Hlerial stillede Forslag.

Ordføreren (Bloug): Jeg beder den ærede Formand undskyldte, at jeg tager Ordet igen, men jeg sprang et Vædringsforslag over, som for Næsten kun har en rent formel Betydning, nemlig mit Forslag til Kapitlet om det lærde Skolevesen, og jeg undlob dernæst at omtale Dyrtdistilløget, som det forekommer mig, at den ærede Formand satte med under Forhandling. (Formanden: Nei!) Ja, saa har jeg Intet at bede om Forladelse for i det Punkt.

H. Rasmussen: Jeg skal kun omtale et eneste af de Forslag, der ere under Forhandling, nemlig Vædringsforslaget under Nr. 20 under „Søes Akademi“, Tilskudet til Højskoleelever. Jeg for mit Vedkommende skjønner ikke, at der er Grund til at nedsette denne Bevilling. Vel er det saa, at det paa enkelte Steder ser ud, som om Bevillingen er temmelig stor, men det er kun fornemlig i gamle Kjøbenhavns Amt og Staden Kjøbenhavn, og det maa jo grunde sig paa Forholdene der. Dersom denne Bevilling, der uddeles udelukkende efter Folketallet, skulde rette sig efter, hvad der blev forbrugt af Bevillingen i et enkelt Amt, maatte denne Bevilling naturligvis indskrænkes meget. Naar man ser efter i Folkethingets Finantsudvalgs Betænkning, vil det ses, at i syv Amter og Staden Kjøbenhavn er der intet Antal opgivet af, hvor Mange der har søgt om Understøttelse; altsaa foreligger der ikke fuldstændige Oplysninger. For enkelte Amters Vedkommende, — men det er ogsaa kun nogle enkelte — ser det ud til, at næsten samtlige Ansøgere have faaet Understøttelse, men det er ogsaa en Del Amter — jeg skal eksempelvis nævne Svendborg Amt, Viborg Amt, gamle Aarhus Amt, gamle Standerborg Amt og Veile Amt, — hvor en meget, jeg kan næsten sige, ubetydelig Del af Ansøgerne har faaet Understøttelse; der har været et meget stort Antal Ansøgere i Forhold til Understøttelserne. Det kan saaledes ingenlunde siges, at Eleverne med et let Sind skulde søge denne Understøttelse, fordi Understøttelsen i og for sig skulde være tilstrækkelig til at bestøtte Opholdet ved en Folkehøjskole. Det er ingenlunde Tilfældet. De fleste Understøttelser ere paa 100 Kr. og derunder, og det er kun det Halve af, hvad Opholdet ved en Skole koster i halvt Aar. 200 Kr. er det Mindste, der kan regnes. Det er saaledes ikke saa lille et Tilskud som fattige Elever selv maa give. Jeg synes derfor, at det skulde overveies nøiere, om der var Grund til at nedsette denne Bevilling, idet det